

duben

má milá bludičko má vzdálená šalmaji
můj mladý bělouši

mezi mrzutými sýpkami
mezi prachárnami a hlavními stany
v těrstu v cázizu

pod přístavními jeřáby v göteborgu
kdekoli si hrajeme

tam je les oliv
rybnatá tůň
záliv ze stříbrného bahna
mýtina porostlá mechem
návrší s planými třešněmi

žádné pneumatické kladivo: mírný úklon
žádná obrněná loď: lehká gavota

a něžný jako opeřený plod
je duben v našich ústech
v rue vavin na göta-älv
pod přístavními jeřáby v rotterdamu
kdekoli si hrajeme tam je duben
má milá bludičko
má něžná šalmaj
šalmaj duben
šalmaj

cikáda

o cikádu míň? o cikádu víc?
kdo spočte hlasy

pod čedičem
v morénách v močálech
v savanách hlasy
kam píšně

záplava a úspěch
změna a odpověď

komu?
čí ruce je pěstily
pod křídly lačnosti
pod sněhem lichvy

zpívá navzdory bohům a kuňkám
o cikádu víc

o cikádu míň

scherzo

máš vrabce v hrsti
ale hrst není křídlo
máš holuba na střeše
ale střecha nemá dům
co jsou platní ptáci?
kde nic tu nic
nebe hledí beze slova
na mstu sňatek hlad a světlo
(jen vrabec nemičí)

candide

zatím co klapou hellovy přístroje,
rovnáš ve váze máky.
zatím co pompeje hynou v lávě,
chválíš můj tabák.
zatím co tři kancléři prodávají zem,
naléváš pozorně čaj.
zatím co je rozmetáváno město,
přinášíš z potoka modravé síhy.
zatím co exploduje vesmír,
vytáčíš si svůj med.

nic není mocnější než člověk;

t. j.

spirální mlhoviny, kulturní krize, světové války
jsou pomíjivé nicotnosti,
sláma věků,
dětinství.

důležité je, abys na vrzajícím kruhu
pečlivě formovala hlinu (sela):
příplíž-li se pak mor,
přijde pozdě;
přejde pár století a dívky
těší se z barevných šál.

důležitě je, aby sis kolem ramen
přehodila slušivý šátek (sela):
roztřít-li se pak loď,
roztřít se pozdě;
přejde pár kultur a ten, kdo tě miluje,
těší se z tvého půvabného profilu.

důležitě je, abys pravou větvičku
naroubovala na pravý strom (sela):
zazvoní-li pak kati,
přijdou pozdě;
přejde několik ledových dob a děti
těší se z lahodných meruněk.

démonie? je obvykle diletantství.
katastrofy? klepy dějin,
překonané hliněnými džbány, profily
a tvými meruňkami, candide.

utopia

den stoupá s velikou silou,
proráží svými pařáty mraky,
mlékař bubnuje na konve
sonáty: k nebi stoupají ženichové
po pohyblivém chodníku: divoce s velikou silou
mává se černými a bílými klobouky.
včely stávkují. skrze mraky
rotují prokuristi,
z vikýřů švitoří papeži.
vládne dojetí a výsměch
a jáсот. z bilancí
se skládají plachetnice.
kancelář s tulákem cvrnká
o tajný fond. láska
je policejně dovolena,
je vyhlášena amnestie
pro ty, kdo mluví pravdu.
pekaři rozdávají země
muzikantům. kováři
okovávají osly železnými
kříži. jako vzpoura
propuká štěstí, dravé jak lev,
lichváři, zasypávání jabloňovými květy
a ředkvičkami,
zkamení. úderem ve štěrk proměnění,